

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-014/14

**Priština,
05. novembar 2015. godine**

U postupku:

M.M.

Ulica Knjaževačka br. 151/1-1
Niš, Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Rolandus Bruin i Krassimir Mazgalov, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) KPCC/D/C/177/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA36503), od dana 24. oktobra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 05. novembra 2015. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba M.M. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/177/2012, od dana 24. oktobra 2012. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahtev Kosova KPCC/D/C/177/2012, od dana 24. oktobra 2012. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA36503.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 30. aprila 2007. godine, M.M., podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) kojim je potraživao potvrđivanje svojinskog prava nad kolibom/kioskom u površini od 20 m², koja se nalazi na parceli br. 2132, u ulici "Bratstva Jedinstva", Opština Uroševac (u daljem tekstu: imovina koja je predmet imovinskog zahteva). On navodi da se imovina koja je predmet imovinskog zahteva nalazila na privatnoj imovini čiji je vlasnik bio J.P. On izjavljuje da je do gubitka imovine u zahtevu došlo usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godine, i indicirao da je datum gubitka bio 16. jun 1999. godine.
2. Kako bi podržao svoje navode, on je dostavio sledeće dokaze:
 - Kopija plana izdata od strane kancelarije za geodeziju Opštine Uroševac, od dana 04. aprila 1989. godine, koja listira parcelu na kojoj se nalazi imovina koja je predmet imovinskog zahteva kao imovinu u društvenoj svojini dok je R.P. (J. supruga) imala prava nad istom. Kopiji plana je dodata primedba, koja glasi: 'Daje se urbanistička saglasnost za postavljanje privremenog montažnog objekta u površini of 15.75 m² [podvučeno od strane Vrhovnog suda].
 - Odluka Privrednog suda u Prištini od dana 02. decembra 1993. godine, koja upisuje M.M. kao osnivača privatne kompanije "Val Promet".
 - Posedovni list br. 3462 izdat od strane Kancelarije za geodeziju Opštine Uroševac od dana 16. juna 1994. godine, koji naglašava da je parcela br. 2132 upisana na ime R.P.
 - Zapisnik tehničkog opisa izgradnje montažnog kioska, izdat od strane Skupštine opštine Uroševac, dana 05. oktobra 1994. godine.
 - Uplatnica br. 79/VR, od dana 25. januara 1995. godine, koja pokazuje da je M.M. isplatio kompaniju koja je obavila izgradnju imovine koja je predmet imovinskog zahteva.
3. Dana 26. novembra 2007. godine, KAI je obavila fizičko obaveštenje imovine u zahtevu i našla da je kiosk sklonjen dok je takođe nađeno da parcela na kojoj se nalazio kiosk nije bila zauzeta.

4. KAI je ex *officio* pribavila Certifikat o pravima na nepokretnu imovinu br. UL-72217092-00687, od dana 29. oktobra 2009. godine, koji pokazuje da je katastarska parcela br. 2132 upisana na ime Agrona Bucaliu. Prenos imovinskog prava je obavljen na osnovu Kupoprodajnog ugovora br. 555/01 u 2001. i 2002. godini. Na osnovu ovog izveštaja, posednik parcele između 1998/1999. godine je bio S.A.J.
5. Dana 24. oktobra 2012. godine, KITK je odbacila imovinski zahtev usled nedostatka nadležnosti. U obrazloženju odluke (paragrafi 24-26), KIZK naglašava da na osnovu dokaza, podnosilac zahteva je jedino stekao pravo privremenog korišćenja imovine koja je predmet imovinskog zahteva te je prema tome jedino bio ovlašćen da postavi pokretan objekat na imovini koja je predmet imovinskog zahteva. KIZK dalje izjavljuje da u smislu člana 3.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. No. 03/L-079, KIZK je nadležna da odluči u vezi nepokretne imovine.
6. Dana 23. oktobra 2013. godine, odluka je uručena M.M. On (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu pred Vrhovnim sudom dana 01. novembra 2013. godine.

Navodi podnosioca zahteva/žalioca:

7. Žalilac navodi da se odluka KIZK oslanja na pogrešnu primenu materijalnog i proceduralnog prava kao i na nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja.
8. On se odnosi na neshvatljive paragrafe Grupne odluke, gde je u prvom paragrafu naglašeno da je njegov imovinski zahtev odbačen, dok drugi paragraf glasi da kada je imovina nezakonito zauzeta, odluka ne daje nikakvo pravo tuženoj strani ili trenutnom uzurpatoru.
9. Žalilac dalje izjavljuje da je on jedini i isključiv vlasnik montažnog objekta u kome je radio 4 godine te se ista ne može tretirati kao pokretna imovina jer je bila izgrađena od solidnog materijala te i da je čvrsto podignuta.
10. Podnosilac zahteva potražuje od Vrhovnog suda da preinači odluku KIZK i potvrdi svojinsko pravo žalioca.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe

11. Žalba je uložena u vremenskom roku od 30. dana predviđenim članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući i poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon UNMIK 2006/50). Žalba je prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe

12. Nakon pregleda spisa predmeta i navoda žalioca, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
13. KIZK je tačno procenila dokaze kada je odlučila da imovinski zahtev spada van okvira nadležnosti KIZK.
14. U odnosu navode žalioca da je odluka KIZK neshvatljiva, Vrhovni sud primećuje da su u Individualnoj odluci KIZK, od dana 04. februara 2013. godine, naznačeni “važne paragrafe” u Grupnoj odluci. Posebna napomena se odnosi na paragrafe 24-26.
15. Vrhovni sud će dati kratak sažetak obrazloženja datog od strane KIZK u odnosu na zaključak da ista nije nadležna u ovom predmetu i povodom toga da li je ovo obrazloženje dovoljno.
16. KIZK objašnjava da nije nadležna u predmetu, te je prema tome odbacila imovinski zahtev, jer KIZK zaključuje da se imovinski zahtev žalioca odnosi na pokretnu imovinu.
17. U smislu člana 3.1 Zakona UNMIK 2006/50, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo ili pravo korišćenja privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, već takođe dokaže da ona ili on trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo usled okolnosti koji su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovo između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. Iz ove odredbe proizlazi da je nadležnost KIZK ograničena da reši imovinske zahteve u vezi privatne nepokretne imovine.
18. Teret dokazivanja da li je koliba/kiosk bila nepokretna imovina spada na podnosioca zahteva.
19. Vrhovni sud primećuje da je jedini dokaz koji je dostavi žalilac povodom prirode kolibe/kioska Kopija pana, od dana 04. aprila 1989. godine, i tehnički opis montažnog objekta. U kopiji plana je napisana napomena da je data dozvola za postavljanje montažnog objekta na delu parcele br. 2132, u ulici “Bratstvo Jedinstva”, u Katastarskoj zoni i Opštini Uroševac.
20. U smislu člana 9. stav 1, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154, u daljem tekstu: ZVDSP), pokretna imovina je samostalni deo objekta koji nije trajno povezan sa zemljištem i koji se može pokretati. U smislu člana 10 istog Zakona – u relevantnim delovima – ne pokretna imovina je izgradnja koja je čvrsto povezana sa zemljištem.
21. Dostavljeni dokazi od strane žalioca ne pružaju dovoljno dokaza da je koliba/kiosk koji je navodno izgrađen, bila nepokretna imovina. Žalilac nije dostavio nijedan dokaz povodom faktičkog stanja kolibe/kioska u vreme gubitka poseda. KIZK nije mogla da istraži to, jer izgradnja nije nađena u vreme obaveštenja. Prema tome, ista nije mogla da zaključi da je imovina koja je predmet imovinskog zahteva bila pokretna imovina.
22. Pored toga, Vrhovni sud nalazi da je nepotrebno razraditi da li je koliba/kiosk koja je u stvari izgrađena na parceli bila privremen ili stalan objekat u smislu članova 9 i 10 ZVDSP. Dokazi dostavljeni od strane žalioca dovode do jedinog zaključka da je žalioču jedino data dozvola da

podigne privremen pokretan objekat. U smislu dobro ustanovljenog precedentnog prava Vrhovnog suda, kada je osobi dato jedino pravo da postavi privremeni objekat, imovinsko pravo nad ovom izgradnjom se ne može smatrati kao imovinsko pravo nad nepokretnom imovinom.

23. Zakon UNMIK 2006/50 jasno definiše da jedino svojinsko pravo, zakonski posed ili bilo koje drugo pravo korišćenja privatne nepokretne imovine može biti predmet u postupku pred KIZK.
24. Prema tome, odluka na koju je uložena se ne sastoji od bilo koje povrede ili pogrešne primene materijalnog ili proceduralnog prava. Ova odluka se takođe ne oslanja na pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao što žalilac to navodi.
25. Kao posledica toga, u smislu člana 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje se odluka KIZK.

Pravni savet:

26. U smislu člana 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te e ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Rolandus Bruin, EULEX sudija

Krassimir Mazgalov, sudija

Urs Nufer, EULEX registrar